

СКОПЈЕ, НОВА МАКЕДОНИЈА, 31.VIII.78, 19353/10

ТИШИНА, ТИШИНА...

ВО ВТОРНИКОТ ВЕЧЕРТА графиките на Алберти го преполнија Музејот на современата уметност во Скопје. Предизвикот за ваквата посета на публиката беше двоен. Љубителите на ликовната уметност дојдоа кај големиот поет Рафаел Алберти да откријат сликар, а љубителите на поетската реч уште еднаш да му се восхитуваат на овој голем Шпанец, на овој голем граѓанин на светот. Оваа глетка е реткост во нашите ликовни салони. Тоа ние секогаш би го посакувале. И сето тоа е добро. Довербата на публиката треба да се поздрави.

Меѓутоа, во салонот, каде требаше свечено да се отвори изложбата на графиките на Алберти, бранот на разговорите долго, долго не стивнуваше. Врвката продолжуваше. Луѓето се потеа. Просторијата не можеше да се изветрее. На чинот на свеченото отворање се чекаше и чекаше. Навистина една грда и мачна слика. Раководителот на Музејот неколку пати повтори: ве молам тишина, ве молам тишина...

Врвката миговно стивна. Академикот Славко Јаневски го читаше својот текст на отворањето. Рафаел Алберти прочита една песна од Јаневски на шпански. Не ги слушнаа добро дури ни оние посетители што беа на два чекора до нив! Рафаел Алберти се откажа од читањето на неговите три песни за ликовната уметност, што сакаше да ги прочита сред неговите графики, на изложбата. (Тоа го разбравме од него, кога ги читаше песните на Големият поетски митинг во надворешните простории на Музејот).

Ке биде добро, ако овој пример на засега невидена врва во скопски ликовен салон, на организаторот — Музејот на современата уметност, Скопје, му послужи како повод тоа веќе да не се повторува. А исто така и за преземање поголема грижа околу озвучувањето и друго.

М. М.